

HEJ!

HOPPAS, ATT HÄLSAN STÅR DIG BI!

PÅ SÖNDAG 7 FEBRUARI, ÄR DET KYNDELSMÄSSODAGEN
ELLER JUNGFURU MARIE KYRKOÅNGSDAG.

Dagen handlar om hur Jesus enligt
judisk lag (3 Mosebok 12) bars fram i
templet av Josef och Maria när han var
fjortio dagar. I templet finns Symeon
och Hanna som är gamla och har
väntat, hoppats och trott på Gud under
hela sina liv. När Jesusbarnet bärs

fram i templet blir det tydligt för dem att Jesus är Gud och de ser Jesusbarnet
som Guds gåva. Symeon menar att han nu när han sett ljuset kan dö i frid
(Lukasevangeliet 2:22-38) och dagen har därför kommit att handla om ljuset.
Ofta firas gudstjänster med ljusstema, enligt gammal tradition kan man på
kyndelsmässodagen också välsigna de ljus som ska användas i kyrkan under
året. Att välsigna ljusen är att med börens språk säga att vi litat på, och
tackar för, Guds närvaro. I vissa delar av vårt land firades kyndelsmässodagen
förr som "lilla julafton", då man gav varandra små julklappar och hade en
liten gran. Själva ordet "kyndel" betyder bly. Inget liv är möjligt utan ljus
och ingen framtid är möjlig utan barnen. Kyndelsmässodagen är en
tacksamhetsdag för två av livets glädjeämnen: ljuset som jagar undan mörkret
och barnen som för livet vidare.

GAMMALTESTAMENTLIG LÄSNING: Första Samuelsboken kapitel 1, vers 21-28 När
Elkana och hela hans familj gick upp till Shilo för att förrätta det årliga offret till Herren och
frambära sitt löftesoffer, följde Hanna inte med. "Jag väntar tills pojken har blivit avvand",
sade hon till sin man, "då skall jag ta med honom och han skall få träda fram inför Herren och
stanna där för all framtid." Elkana svarade: "Gör som du finner bäst och vänta tills han är
avvand. Må Herren låta det bli som du har sagt."
Hanna stannade hemma och ammade sin son till dess han var avvand. Då följde hon med
Elkana, och de hade med sig en treårig tjur, en säck mjöl och en lägel vin. Så fördes pojken
till Herrens hus i Shilo, han var med dem när de trädde fram inför Herren. Fadern offrade det
slaktoffer som han varje år brukade frambära åt Herren. Sedan förde han fram pojken och

offrade tjuren. Hanna, pojken's mor, tog honom med sig till Eli och sade: "Hör på mig, herre. Så sant du lever, herre, jag är den kvinna som stod här hos dig och bad till Herren. Det var om detta barn jag bad, och Herren har gett mig vad jag bad honom om. Nu vill jag i min tur ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever skall han tillhöra honom." Därefter tillbad de Herren i Shilo.

EPISTEL LÄSNING: Första Johannesbrevet kapitel 1, vers 5-7. Och detta är det budskap som vi har hört av honom och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen.

Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd.

EVANGELIE LÄSNING: Lukasevangeliet kapitel 2, vers 22-40 När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren — det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren — och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade: "Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel." Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: "Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid — ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd — för att mångas innersta tankar skall komma i dagen."

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

Den profetiska gamla änkan Hanna hade levt för Gud i templet sedan hennes make gick bort. Glädjestrålände mötte hon det lilla Jesusbarnet

som bars fram av Maria och Josef. Då fick hon se Israels hopp, han var den som skulle komma, den som profeterna vittnat om i alla böcker. Det var honom som hon väntat på, det var han som var Messias. Tryggt vilade barnet i sin mors famn. Och Hanna sprang på lätta steg för att berätta för alla att han var här, han var född, sonen som Jesaja talade om! Alla måste få veta!

Jesaja 9:2-7: Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, över dem som bor i mörkrets land strålar ljuset fram. Du låter jublet stiga, du gör glädjen stor. De gläds inför dig som man gläds vid skörden, som man jublar när bytet fördelas. Oket som tyngde dem, stängen på

deras axlar, förtryckarens piska bryter du sönder, som den dag då Midjan besegrades.

Stöveln som bars i striden och manteln som fläckats av blod, allt detta skall brännas, förtäras av eld.

Ty ett barn har fötts, en son är oss given. Väldet är lagt på hans axlar, och detta är hans namn: Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig fader, Fredsfurste. Väldet skall bli stort,

fredens välsignelser utan gräns för Davids tron och

hans rike. Det skall befästas och hållas vid makt med rätt och rättfärdighet nu och för evigt. Herren Sebaots lidelse skall göra detta.

Söndag 7 februari kl 11.00 firas ställföreträdande gudstjänst i Järsnäs kyrka. Kollekten går till Växjö stifts kyrkosångsförbund. Vill du bidra är swish numret 123 664 33 24 eller Bg 5463-9422. Du kan se webb-gudstjänst på hemsidan: www.lekerydsforsamling.se. Önskar du enskild nattvard, ring exp. 036 858 80.

Skålen på bilden är väl vacker med de tunna guldtrådarna? Det är en gammal skål, som är lagad med en japansk teknik, som heter kintsugi eller kintsukuroi. Denna skål hade använts och uppskattats. När den gick sönder lagades den och blev ännu mer speciell, unik och värdefull. Kintsugi betyder "gyllene lagning" i översättning, det är en flera hundra år gammal japansk teknik för att laga keramik som gått sönder. Närmare bestämt handlar det om en lagningsteknik där skarvar och sprickor inte döljs, utan i stället framhävs med guld och lack eller varför inte porslän av helt annat ursprung, som en mosaik.

Lagningsprocessen blir på så vis upphöjt till en sorts konstform. för att rädda

skadat porslín. Och eftersom det är Japan vi talar om kunde de inte låta bli att låta de nya teknikerna flyta ihop med japanska tänkesätt, som wabi-sabi, den filosofi som hyllar och visar respekt för det slitna, det väderbitna, som ju trots allt är en ofrånkomlig del av livet. I en värld där ofta det nya, unga och perfekta värdesättes så högt, kan det tyckas ovanligt att framhäva det gamla och slitna. Men kintsugi påminner oss om att försöka vara optimistiska, när något rasar eller går sönder och att ta tillvara på det som är gammalt, använt och inte perfekt!

Psalm 479: 1. Jungfru Maria, Jungfru Maria, min Herres mor, vandrade varlit med barnet i famnen till kyrkans kor.

2. Jungfru Maria, jungfru Maria bar världens ljus. Lyfte det i sina händer och bar det till Herrens hus.

3 Evtigt det ljus som jungfru Maria till templet bar, lyser för folket som vandrar i mörkret med låga klar.

Hälsningar från Annelie och Suzanne

